

รัก

นวล

นวล

9671.30

พ.

อุทิศแด่

พี่ ประภา จัยวัฒน์

ผู้สร้างความเป็น 'ยาขอบ' ให้ข้าพเจ้า

ความจริงใจ

ข้าพเจ้าตั้งใจ ที่ได้มีการจัดพิมพ์
หนังสือเล่มนี้ อันเป็นการรวมเรื่องสั้น ที่
ได้เขียนไว้ในวัยต้นๆ ของชีวิตการหากินด้วย
การเขียนหนังสือขาย

เราทนอ เพื่อนฝูงที่มีการรู้จักพา
กันดำทอว่า อ้ายนักค้าของเก่า คือพิมพ์
แต่เรื่องเก่าออกมาเสมอ ซึ่งความจริงก็

เป็นดังนี้ ไม่รู้อะไรยังกับผีสิง เขียนลง
 ไปเถอะ พิมพ์แล้วพิมพ์เล่า ครึ่งแล้ว
 ครึ่งเล่า หหมดแล้วตองพิมพ์ใหม่ ดงนี้จึง
 กลายเป็นนักค้าของเก่า เพื่อนฝูงผู้ประสงค์
 ด้อยากเห็นงานใหม่ ๆ ก็หาว่าข้าพเจ้าเป็นคน
 เกียจคร้านในการเขียนหนังสือ แต่ข้าพเจ้า
 ก็ดื้อดั่ง มิใช่ดื้อนั้น จะว่าเกียจคร้าน
 ได้อย่างไร ได้เขียนหนังสือขนาดสิบหกหน้า
 ยกดั่งเล่มนั้นมาเกือบสองหมื่นหน้าแล้ว จึง
 ไม่ยอมรับว่าตัวเองเป็นคนเกียจคร้าน ต่อการ
 เขียนหนังสือ

ฉะนั้น หนังสือเล่มนี้ เปลี่ยนชื่อ
 ใหม่ก็มีใช้จะล่อลวงผู้ซื้อ หากเมื่อรวมเรื่อง
 สั้น ๆ ไว้มิให้แตกฉานชานเซ็น จึงให้ชื่อเสีย
 ใหม่ให้รัดกุมเท่านั้นเอง

ดังได้กล่าวแล้ว เรื่องในเล่มนี้เรียก
 ความรู้ลึกของวันเก่า ยังไม่เปลี่ยนเนื้อเป็นตัว
 เลยในการเขียน โดดเข้าไปเขียนเรื่องยาว
 ชื่อ 'ผู้ชนะสิบทิศ' เมื่ออายุ ๒๓ ปี ไม่ใช่
 ครุก็ยิ่งกว่าครุ โรงเรียนการประพันธ์ไม่
 มี และครูผู้สอนนั้นก็มิใช่ผู้แตกฉานในวิชา
 การแต่งหนังสือ หากได้ตำหนิอยู่ทุกวันไป
 คำตำหนิของท่านเป็นประโยชน์ ตรงนี้ไม่ดี
 จะ ตรงนั้นไม่ได้จะ ชีวิตการประพันธ์
 ของข้าพเจ้าเกิดจากท่านผู้ นั้น เกิดจาก
 คำตำหนิติเตียนของการผิดพลาด ท่าน
 ผู้ นั้น ย่อมทรง พระคุณ แก่ชีวิต นาม ปากกา
 'ยาขอบ'

ท่านผู้ นั้น คือคุณประภา (เพ็ญ
 ภาคกุล) จยวัฒน์ ข้าพเจ้า^๘เป็นคนเขียน

เรื่อง 'ผู้ชนะสิบทิศ' แต่ท่านผู้^๕นั้นเป็นคน
สร้างให้ข้าพเจ้าเขียน พระคุณจึงทำให้
ต้อง กราบ ไหว้ ระ ลึก ทุก คืบ เมื่อ สวด มนต์
ก่อนนอน

บุญใด พาให้ ข้าพเจ้าได้ เข้า ไป เป็น
น้องเขยของเธอ แลกรรมใดทะเลายบุญ
นั้นเสียก็ตาม แม่แผ่นดินจะไหวทวนสน
เสทือน จนชนโคสทิมาลัยจะเคลื่อนที่ได้
ก็ตาม แต่น้ำใจของ 'ยาขอบ' จะไม่มีวัน
เคลื่อนคลายเลย จาก ความ ชอบ พระ คุณ
ข้าพเจ้าขออุทิศเรื่องสั้น ๆ นี้ เป็นบรรณาการ
ชั้นน้อย กราบแต่เท้าของเธอ

'ยาขอบ'

ค่านาเมื่อพิมพ์ครั้งแรก

ข้าพเจ้าขอทำหน้าที่การเขียนค่านาหนึ่ง
ต่อเล่มนแทนผู้เขียน เพราะในฐานะที่เป็นผู้
พิมพ์จำหน่าย ข้าพเจ้ามีความสำคัญบางเรื่อง
ที่จะเห็นของท่านผู้อ่านหลงหาย แต่ชนคนข้าพเจ้า
จะเห็นอกจก ที่ของเกี้ยวโดย ตรงกับ หนังสือต่อเล่ม
นี้เสียก่อน

ความคิดที่จะรวมเรื่องรกรกขนาดสั้นของ
'ยาขอบ' มาพิมพ์เป็นเล่มนั้น เกิดจากเห็น
เรื่องยอดเยี่ยมพลกกับผู้ชนะสิบทิศ ของนักเขียน
ผู้ ได้รับรางวัลคือนรรับจากท่านผู้อ่าน ถึงเกิน

กว่าจำนวนที่ข้าพเจ้า ผพิมพ์ จำหน่าย หนังสือตอน
 หวังไว้มาก จึงอยากรู้อย่างจะเชื่อถือได้ว่า เรื่อง
 ของนกเขียนฝัน มติคณะที่ท่านผู้อ่านสมัคร
 จะเห็นด้อยไม่น้อย ข้าพเจ้าจึงได้รวมพิมพ์
 เรื่องของเขาจนออกเล่มหนึ่ง การพิมพ์หนังสือ
 จำหน่ายเป็นการค้าโดยตรงก็จริง แต่เป็นการ
 คำนึงค่าที่จะหรือชดเชยคุณค่าของดินค่าน
 จะทำตัวของมันเอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 หวังว่า การที่พิมพ์เรื่องของ 'ยาขอบ' ออก
 กระดาษกันในระยะนี้ ย่อมเป็นความต้องการ
 ของข้าพเจ้าและของท่านผู้อ่านรวมกัน
 เรื่องที่ลงในหนังสือเล่มนี้ ได้เคยนำ
 ลงในหนังสือต่าง ๆ มาแล้ว ในระหว่างวันที่
 ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕ ถึงวันที่ ๓ มีนาคม
 ๒๔๗๖ เป็นเรื่องรกร้าง ๆ ทั้งหมดของนก
 เขียนฝัน หาใช่เลือกคัดมาเฉพาะเรื่องหา

มิได้ ในสองปีที่เป็นชีวิตเขามาเป็นนักเขียน
 'ยาขอบ' ได้เขียนเรื่องสั้นชนเพียง ๗ เรื่อง
 เท่านั้น จึงเป็นอันว่าเรื่องของเขาสั้นเขียนชน
 จะเดาทั้งหมดหรือดทงหมด หรือจะดบาง
 เดวบางอย่างไร ท่านผู้อ่านก็จะพิจารณาได้
 ในโอกาสนี้แล้ว

และข้าพเจ้าขอแสดงความดำคัญต่อท่าน
 ในฐานะผู้พิมพ์จำหน่ายต่อไป ความหวังตั้ง
 ใจของข้าพเจ้าในอันจะพิมพ์เรื่องเด่นของท่าน
 นน ต่อจากเล่มนี้บางทีจะเป็นรวมเรื่องสั้น ๆ
 ของ 'แม่อรงค์' ท่านเองเดียวกับหนังสือเล่ม
 นอก

ที่ข้าพเจ้าคิดว่าบางทีนั้น อาจเป็น
 บางทีจริง ๆ จึงไม่ยืนยันแน่นอนลงไป เพราะ
 การเอาเรื่องของนักเขียนมขอมารวมพิมพ์เป็น

เดิมเคยวเช่นน แมในต่างประเทศจะมีคนนิยม
 อย่างแพร่หลาย แต่ในบ้านเมืองเราดูเหมือน
 จะเป็นของใหม่ แต่อย่างไรก็ดี ผู้ที่ฟังความ
 การแถวเห็นพ้องกับข้าพเจ้า ในข้อความหาชน
 อาจนิยมหนังสือท่านองน ก็มอยเหมือนกัน
 เช่น ป. บุรณคดีป็น เป็นต้น ซึ่งบางคนเชอ
 กาดัง รวบรวมเรื่องสั้นของเชอท รวบรวม มาแถวตาม
 หนังสือต่าง ๆ มาจัดพิมพ์ขึ้นบ้าง ให้ชื่อรวม
 ว่า ดวงมายุ และข้าพเจ้าหวังว่าจะมีจำนวน
 นกอ่าน คือน รับประทานหนังสือ ดวงมายุโดย ควร แก่
 คุณค่าของหนังสือเล่มนั้น

การรวบรวมพิมพ์เรื่องสั้นในขณะนี้ ก
 เหมือนพ่อค้าที่คิดค้าเนคไท ก่อนสมัยปฏิวัติ
 ๒๔ มิถุนายน ซึ่งสมัยนั้นใคร ๆ ก็อาจจับชน
 คนขายเนคไทได้ แต่เดี๋ยวนี้การงานไหนไม่

เน็คไทชายตัว ก็เหมือนชายของไม้เป็น ความ
 นิยมมันให้ผืนแปรไปเช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงถอเรื่อง
 ต้นของ 'ยาขอบ' เดิม เป็นเครื่องวัดความ
 ต้องการของนกอ่าน ดังนั้นจึงกล่าวถึงการ
 รวมพิมพ์เรื่องต้นของ 'แม่นงค์' ว่าบางที

แต่ถ้าโอกาสจะ เปิดให้ ข้าพเจ้าได้ จัด
 พิมพ์เรื่องของ 'แม่นงค์' แล้ว ก็เป็นที่เชื่อได้
 ว่า ท่านนกอ่านจะได้พบหนังสือทอดถึงขนาดอก
 เดิมหนึ่ง 'แม่นงค์' ได้ทำเรื่องต้นของเธอ
 ไว้มากมายหลายฉบับเรื่อง และเป็นเรื่องในชั้น
 ดกบดถึงเยี่ยมทงต้น โดยเหตุนี้ข้าพเจ้าผู้พิมพ์
 ย่อมมีโอกาสจะเลือกแต่เรื่องใน ชั้นดเยี่ยม ของ
 'แม่นงค์' มาเสนอท่านทงเดิม

การอ่านเรื่องต้นทต ๆ เป็นดังขงผู้อ่าน
 ย่อมได้รับหลายรสหลายอารมณ์จากเรื่องเหล่านี้

กามวาสี

แต่เขาเป็นผัว ย่อมมีสิทธิที่จะทำอะไรทำได้. เขาจูบ เขากอด
แล้วเธอก็ยิ้มกับเขา, โอ๊ย, กัดเข้าแล้วหัวใจฉันจะแตก. ทนไม่
ไหว ไม่ว่าอินทร์พรหมอมบาลหน้าไหน ฉันฆ่าได้. ฟังซึกฤษณา
ฉันฆ่าคนได้ทุกคน ถ้าเขามาถูตองตัวเธอให้เห็นตำตายุ่เสมอ

นกนางแอ่นซึ่งอพยพจากที่นั่นไปสู่อีกที่โน้น แล้ว
บินโบยจากที่โน้นต่อไปยังที่โน้น สุดแต่ความอบอุ่น
ของตนพาอากาศจะพบบนคาตความพอใจให้มีความสุข
เป็นอยู่ของนกชนิดนี้ ดูช่างคล้ายคลึงกับความเป็น
อยู่ของมนุษย์คนหนึ่งเสียจริง ๆ ด้วยกระเป๋าดำเดินทาง
ขนาดใหญ่บรรจุเครื่องใช้ครบครันเพียงใบเดียว เขา

ก็ต้องดอยไป จนถึงเขตค่าย ตะวันออกแล้ว กลับเป็น
 ชนเหนือเปื่อยนึ่งเดินทางเดินบกดังลงไปได้. ทั้งหมด
 ท่องเที่ยวไปโดยไม่มีใครทราบจุดหมาย. เมื่อ
 ชีวิตอย่างนกดอยไปเกือบสองปี เขาก็ได้ตกเข้ามา
 อยู่กับพระนครหลวงในที่สุดนี้.

การจะอยู่ในกรุงเทพ ฯ นาน ๆ หรือว่าจะ
 ยุติการดอยเอาที่กรุงเทพ ฯ นั้น ไม่ใช่ความ
 ประสงค์ของเขา แต่เป็นความประสงค์ของญาติสนิท
 ฝูงหนึ่งในกรุงเทพ ฯ คือกุณอา. ท่านปรารภนาจะเห็น
 พ่อหลานชายผู้มายุ ๒๘ ปีเขานี้แล้ว ได้บอกให้
 บอกฐานแน่นอนลงเสียบ้าง. ท่านเพียรห่วงเหนียว
 เขา ให้อยู่ใน พระนคร นานที่สุดที่จะ พัง หนอง ไร่ได้.
 ต้องการ จะให้เขา จ้างงาน อะไรสัก ชนหนึ่งชน มาทำ
 โดยหวังว่า บางทีความพอใจ ค่องานชนนั้นจะ ผิดพอ
 หลานชายคนนั้นให้อยู่เป็นทาสเป็นทางได้บ้าง. พ่อหลาน
 หนุ่มทนความรบเร้าของญาติผู้ใหญ่ไม่ไหว จึงจำ

ต้องถือจดหมายซึ่งอาของเขาส่งมาถึง นายประเทือง
เมฆาว ผู้อำนวยการบริษัทสยามกตกรรม อันเป็น
บริษัททททานมหน้อยด้วย ข้อความในจดหมายนั้น
เป็นทงใบรับรองและฝากฝังตัวเขาเอง

เมื่อย่างเหยียบดวงเขาไปในพนทของบ้านเมฆาว
อันเป็นตถธของ ผู้อำนวยการ ซึ่งมีเงินทนนับ จำนวน
ล้าน เขาคอนขวางจะตั้นตั้นต่อความเอาใจได้พิเศษ.
ต้นทชยอดด่างขนานคักไปตามแนวของถนน ตพาน
ข้ามคเล็ก ๆ แคตงทนนทาเป็นคอนกรต. อ่างนาพอน
กว้างขวางทสร้างไวหนาบ้าน. ทกตงหนนความวจตร
พคตารในควของมณชนคด้วยอานาเงิน

เขารูดักขบชนคความคตทงทถาย ทคตชน
สำหรับเคาเคตการณตวงหน้า ทานคหบคทหรคณ
ทคณอาเรยกคตปากว่าทานผู้อำนวยการนั้น ไม่ใช่
คนแก่อย่างทเขาเขาใจแต่แรกเถย. ยิงอยู่ไนเกณท
หน่ม จะตงอายุกว่าเขากงไมเกิน ๕ ปี แต่ทวงท

อันดงาผาเผยภาคภูมิและนัยนศาซึ่งบอกชัดถึง ความ
 อ่อนโยน กรณาปธานนดี, เขาเห็นควรแล้ว
 ทศณาไต่ยกย่อง เพื่อนคนด้วยคุณของท่านว่า ท่าน
 ผู่อานวยการ ทศคราวทเอียง.

ชนบทหนุ่มมอยางคนมอชยาศ์ยนมนวด เมื่อ
 อานจดหมายนาของคณาเขาจบ และพุดด้วยเสียง
 นุ่มนวลตจกัว่า "ท่านผู้ใหญ่ของคณ พดราวกับว่า
 เด็กเด็กๆคนหนงมาทำงานกับคณ พงดชจดหมาย"

"พชายผมมเตอดเป็นพอกาแท้ๆ มีความ
 ชานาญทางชอรายชาวเปดอก คงทคณเคยตคตอ
 กัยอมทราบอยแล้ว. และพออรรถคณนเบนลูกชาย
 คนเดียวของพม. เบนหวเรียวหวแรงพอของเข
 มาหาดายบี ทงพชายผมและผมหวงเคมเบยมว่าเข
 จะไม่!ช้คนเหตวโหด แต่พอด้นบุญพ้อ อรรถ
 กตายเบนอกคณหนงทผมมไคณกณนเดย. ว้างงาน
 ทงหมดแล้วเทยวไปรอยเอ็ดเจตคณครทเดยว. มน

เอาแต่เที่ยว. แต่ถึงกระนั้นผมก็ขอรับรองว่าความ
 เหลวไหลส่วนอื่นของอรรถไม่มั่วเลย. ส่วนความ
 ขำนาฏยานั้นไม่ผิดพอ วงชอวงชายเก่ง. ฉะนั้น
 ผมเห็นว่า ถ้าเมื่อเจ้าหลานชายผมคนไหนพอใจต่อ
 งานชิ้นบางตัว ก็คงจะเป็นคนงานที่ดีกับเขาได้บ้าง
 เป็นแน่แท้ ผมจึงตั้งใจให้ต้องมารับใช้คุณตุ เพราะได้
 ยินว่ากำลังต้องการคนเพื่อตงานตามโครงการนี้ของ
 บริษัทเรา”

ผอจดหมาย ซึ่งปรากฏว่าขออรรถมองตาม
 ทจะเป็นนายจ้างของเขาอย่างกล้า และกล้าชวน
 เขาๆ “คุณอาได้พูดถึงความเหลวไหลของผมถก
 ต้องตามความจริง แต่ท่านให้ผมมากเกินไปในข้อ
 ขำนาฏยานเหมือนคนพอ”

“แต่คุณยังไม่เชื่อว่าคุณ จะเหลวไหลก หรือ
 งานดีทั้งต้องอย่าง จนกว่าฉันจะได้เห็นคุณใกล้ชิด
 กวาม”

“คุณพดราครับจะรับผมไว้ทำงาน?”

“จะ”

อรรถมออย่างดังเถ “เป็นพระคุณอย่างสูง
แต่ขอให้ผมบอกอย่างคนไม่ดั่งานเถิดขอรับ. ไม่ใช่
ผมเคยติดต่อการทำงาน. โดยที่อดรันทนคุณอาท่าน
รับเราไม่ได้ แล้วผมก็มาเบี่ยงๆ ไปอย่างนั้นเอง.
และหวังว่าจะ ได้กลับไปบอก คุณอา ว่าคุณ ปฏิเสธ.
ท่านจะได้ห้ามดกระตือรือร้นเสีย”

“ในฐานะที่เห็นกับถ้อยคำของผู้ใหญ่ และพอ
ติดกับทางบริษัทต้องการคน کمงานอดัดักคนหนึ่ง บาง
ทีคุณจะไม่ทราบ ว่า ตำแหน่งที่คุณจะได้เป็น
ตำแหน่งที่ไม่ชั่ววูบเหินหนี”

“มิได้ ผมไม่หยิ่งกับงานถึงเพียงนั้น เพราะ
ผมไม่คิดว่าตัวผมอะไรก็จนควรจะหยิ่งได้. ผมมาวัดก
ถึงตัวเองแต่ว่า จะรับใช้คุณไม่ขัดเขย. และเมื่อ
ผมเบื่อหน่ายจนมาเวลาใด ผมจะปฏิบัติหน้าที่ไม่

โตเต็มทแถมเมื่อนั้น ทุ่งงานของคุณและถ้อยคำของคุณ
คุณอาที่จะเสียไปทั้งสองฝ่าย”

ท่านผู้อำนวยการชมวัดควในทศรอง ข้าเดอ
คุณตำรวจในตำแหน่งถูกจ้างด้วยความแปลกและดั่งสัย
ใจ. แต่แถมกเกิดความคิดชนตามวลยของมูทางาน
ใหญ่ คืออยากจะถองในดั่งใหม่และแปลก

“อาจะมื่อไรสักอย่างหนึ่งช่อนอยู่ในความ
รู้ตักของคุณ, แต่ไม่เป็นไร ฉันคงค้นพบเองในวัน
หลังว่า เพราะเหตุใดการไม่เต็มใจทำงานดี ๆ จึงมี
อยู่ในความคิดของมนุษย์ใด. แต่บัดนี้คุณมหนาท
เพียงจะกลับไปบอกคุณอาว่าฉันรับหลานของท่านไว้
ในบริษัทดยามกดีกรรมแล้ว”

อรรถยมเมื่อน ๆ กล่าวขอบคุณฉัน ๆ และ
พูดด้วยเสียงหนักแน่น “ผมเรียนทงหมดอย่างระอาด
หมดจดแล้ว แต่เมื่อคุณคิดว่าผมยังจะมดั่งใดเหลือ
ไว้ให้คุณใช้ได้ ก็สุดแต่กรุณาเกิด”

“ดีแล้ว” พุดสัน หางเดี่ยวบังคับกดของผู้อำนวยการ “คุณไปพบฉันททททางงานของบริษัท เวตา ๑๑ นาฬิกาวันนั้น คุณจะพุดถึงการงานในหน้าที่ของคุณเสียให้หมดสิ้น”

ยังไม่ทันที่ร่างของอรรถจะถาตบลงจากบันไดตึก ภรรยาของท่านคหบดีก็โผล่เข้ามาทางประตูด้านหลังของห้องรับแขก. เกาะแขนด้าม ชะเง้อชะเง้อมองไปทางช่องหน้าต่างภายนอก แลระถามอย่างร้อนรนเสียงขาดกระท่อนกระแท่นว่า “ใครกันคะ—คุณคะ?”

“หลานชายคุณอรุณหันด่วนของเรา. เป็นลูกชายชนธาทรวพอคางฉางชาวทศักระบรี” แล้วจึงจดหมายอาชของอรรถให้เคเป็นเครื่องอธิบายแทน

“พุดสันบุญพ้อ” คุณนายพมพมเม่ออ่านจดหมายนั้นแล้ว “วางงานทั้งหมดเที่ยวไปอย่างเหลวไหล”

“แปลกขึ้นไปกว่านั้นอีกจะ เขาก็จดหมาย
มาของาน โดยที่ตัวเองไม่มีใจสมัครจะทำงาน”

“อ้าว”

“จะ, แต่ฉันรับเขาไว้ด้วยเหตุผลหลายอย่าง
คืออยากตามใจคุณอรุณ, รักการพูดอย่างตรงไป
ตรงมาของเขา, ประกอบกับบริษัทของเราเคยติดต่อกับ
ขุนอาทรมาแล้ว เคยรู้ว่าการออกกวางชวนชาว
ตามรายย่อยของเขาเก่งมาก. และเมื่อได้ทราบจาก
คุณอรุณว่าคน ๆ นั้นเคยเป็นหัวแรง • ก็หมายความว่าความ
เก่งของขุนอาทรในตอนหลังนี้ ได้อาศัยแรงพ้อหนุ่ม
คนนั้นเป็นอันมาก. เนื้อหาของบริษัทในบั้นชาติฉัน
ไปหลายสิบราย จำเป็นสำรวจพหุพหุเนื้อหาเสียก่อน
เพื่อให้เหมาะเจาะกับการที่เราจะตั้งมอทำเองด้วยวิธี
ทำนาแผนใหม่ ไซ้เครื่องจักรแทนแรงคน. ฉะนั้น
จึงต้องการคนที่สามารถในทางนี้ไว้อย่างเหลือเกิน พ้อ
หนุ่มผู้นั้นถึงแม้ไม่เคยทำแผนกันโดยตรง ก็น่าจะ

เหมาะสำหรับผกเพอคมงานแผนกต่อไป”

“แต่การใช้คนที่ไม่มีควมสมัครใจกับงานเช่นนี้ เราจะได้ประโยชน์เต็มเม็ดเต็มหน่วยหรือคะ?”

“นั่นเป็นสิ่งที่ต้องรอดูไปก่อน. แต่มีบาง อย่างในคน ๆ หนึ่งทำให้คนหลง. เออ, กฤษณา เขายังไม่ถึงเหตุสำคัญอีกเหตุหนึ่งที่ฉันพอใจคน ๆ หนึ่ง. คอตงแคปด้ายบีโน เมื่อชนอาทรตายใหม่ๆ แกเป็นหนบญชของบริษัท ๖ พันกว่า. ถ้าเป็นคน อื่นรับช่วงหนี้สินแล้ว เราจะพบความไม่เรียบร้อย หดายประการ. แต่นายหนุ่มคนนี้ได้อ่อนช้อยโดย วรคทต. ฉันทางานไม่เคยดมช้อคนใดเลย. สำหรับ นายคนนี้ ถึงแม้คนอรณไม่ฝากฝัง เพียงแต่บอก ว่าขอ อรรถ ทพการ ฉันทแบบมีอรบทนท. ใน วงการงานเราจะหาไม่่ายเลย คนทรถการจริงและ ตรง”

“นี่คุณคกตงรับเขาไว้หรือคะ?”

“จ๊ะ เอ๊ะ! เธอเป็นอะไรเจ้า กฤษณา
หน้าซด ปากฉ่น ดัดเอา มอเย็นอะไรยงน”

เมื่อนายทพหการเป็นของดยามกตกรรมดง
ไปเดือนเศษ เขาก็ประหลาดใจหลายประการในตัว
ของผู้นำนวการ. หัวใจอรรถมความเคาพนาย
จางเคมเบียม. เขาไมมีความรกกานเตย แม้ว่าตน
ก่อนซางจะมตาแห่งภูมิฐานเงินเดอนงาม. แต่เขา
รกกอชยาคัยของนายงานเป็นทต. อรรถยงถอย
เมอเห็นนายจางถอม ทงต้องจกกตมกตณกนเป็น
อนด. และอรรถมเกยรตยศไต่เป็นแซกของบ้าน
เมชาวดองด้ามครงแฉว เมอพนเวถางาน.

บคณนายทพหการไต่มายงเมชาวอกครงทง
เป็นครงด้าคณูกวาทกครง พอรตแถนเทยบบนไต่คก
กประจณเณนากบณเบนศรแห่งบ้านเมชาวพอด!

ทำทาจะหตบ, แต่กกด้ามซงเพงกาวดงจาก

รถเพียงซาเดียวเรียกว่า “มานก่อนแม่กฤษณา”
 อย่างไรเล่าคุณอรรถ ที่ฉันบอกให้เธอ ฟังเดี๋ยงๆ”
 หันหน้ามาทางคนของบริษัท “รู้จักกับแม่ดวงใจ
 ของฉันเด็ดชอรรถ คุณมาหลายครั้งแล้ว แต่
 เหมือนไม่เคยพบกันเคย. บะ, ตาอรรถเป็นคนไม่
 ถิ่นหาญคอกหรือ” พูดต่อไปอย่างตอ “ทำ
 หมายกับคนกำลังจะจาม”

ถูกจ้งคนใหม่ยกมือไหว้คุณนายสาวโดยนอบ
 น้อม หาได้เปิดปากพูดประการใดไม่.

“บอกเด็กเดือนทนาซาออกมาที่สนามนเกอะ
 กฤษณา, แล้วควเธอมาด้วย. ขอให้นมชวตอย
 ไปจนถึงเวดอาหารด้วยบดคตตักตองถ้ามชนเกิด.”

ทนาซาถูกเดือนออกมากถางสนามตามคำสั่ง.
 ประเทอง รัดกเบอหนาย กรียา ของผู้หนึ่ง รับประทาน
 รวมตองคนเบนทตต. อรรถพदनอยไม่แปลกนิก
 เพราะชรรวมดาเขาเป็นคนพदनอยอยแล้ว. แต่แม่

เมื่ยรทชงเคยมเด้ยรวกบ่นกกรบ่น วนนเผาแต่
หมนถวยเด่นใหม่อ ทวงทหงอย. ทนยนตาบอชด
ถึงความก้งวดแะหม่นหมอง.

“ฉันอยากเป็นเจ้าของความคิดของเธอทั้งดั่ง
เหตอเกิน” ท่านคหบดีพยายามจะก่อให้เกิดประชุม
ครกครน “เธอกำลังคิดถึงอะไรจะ แม่กฤษณา?”

“เปล่าค่ะ” ตอบเกอบเป็นกระซิบ

“อรรถนะ?”

ตั้งการมองไปที่ หน้าเจ้าของบ้านแล้ว ผ่านไป
ยังคุณนายแวนหนึ่ง นายทพหการวางถวยชาตงโดย
แรง หวเวะเด้ยแปร่ง “คิดถึงความหลังชอรับ.
ความหลุดกดวง แะความชวชา ซึ่งตอยอย่ทกหน
ทุกแห่ง” หวเวะเหมือนเจตนาให้ผพงเห็นเบเนเรอง
ชบชน แล้วหันไปทางภริยาท่านผู้อำนวยการ “เชอ
ผใหม่ชอรับคุณนาย ว่าความชวณมอย่ทวไป.
มันอาจช่อนอยู่ในที ๆ เราไม่คิดว่ามันจะช่อนอยู่ได้

หนังสือขึ้นโบว์แดง

ของสำนักพิมพ์ผดุงศึกษาในรอบปี พ.ศ. ๒๕๔๖

 คู่มือแพทย์ประจำครอบครัว พญารัตนา งามดี ผู้เขียน ราคา 25 บาท	 คู่มือพยาบาลประจำบ้าน หม่อมเจ้าหญิงอินทรีเจริญรัตน์ ราคา 35 บาท
 วิชาทหารกองเรือนครองวิก หลวงวิจิตร วาทการ ราคา 25 บาท	 วิธีทำแผนผังส่วนตัวบุคคล หลวงวิจิตร วาทการ ราคา 25 บาท
 สังคมจิตวิทยา ลาภ ธรรมบุตร ราคา 25 บาท	 ตำราทนายสาวสากล หม่อมเจ้าหญิงอินทรีเจริญรัตน์ ราคา 35 บาท
 เทววิทยายุคใหม่ สวธมน วรดิษฐ ราคา 25 บาท	 กลืนแค้นของกลืน "สาริกา" ราคา 25 บาท
 โศปรีแมตส์ วรรณศิริ ราคา 25 บาท	 มิตรในเรือน สันติ เทวรักษ์ ราคา 30 บาท
 ฝึกกลองแขกกลองแขก ยี่สิบสอง ราคา 25 บาท	 ฝึกเล่นร่ายบลิ้งดีแล้วตาบด แปลโดย บุญ สัมภรณ์ ของ เอช.ไรเดอร์ แอ็กการ์ด ราคาชุดละ 50 บาท

จะเพาะท่านที่อยู่ต่างจังหวัด ติดต่อสั่งซื้อโดยตรงได้ที่ —
บริษัท ผดุงศึกษา บุรพา ภายในเดือนนี้จะได้รับสิทธิเป็น
 ข้ารับราชการพิเศษ ๖๕/๕ จักรเพชร พระนคร
 พิเศษ ลดจากราคา 20% ค่าส่งฟรี

ปกพิมพ์ที่ ร.พ. เขาน้ำสีปล ห้างหุ้นส่วนสามัญ ๑๕๕/๕ จักรเพชร พระนคร